

maatte overlades Kriminalpolitiet, Sundheds- og Sædeligheds-sager vilde kræve deres specielle Behandling o. s. fr. Varetagelsen af disse forskellige Opgaver, der hidtil var foregaaet upaaklageligt, kunde imidlertid næppe ske paa tilfredsstillende Maade under Enhedspolitiordningen.

Mindretallet ytrede dernæst Betænkelighed ved den *økonomiske* Side af Sagen, idet Nyordningen formentlig vilde blive *dyr* og snart medføre Krav om større Mandskabsstyrke, langt flere fast ansatte Tjenestemænd, nye Embedsboliger, moderniserede Arresthuse m. v. Man skulde derfor ikke i Købstadkommunerne regne for sikkert med en økonomisk Lettelse som Følge af Enhedspolitiets Indførelse. Men hertil kom, at Loven ikke vilde skabe en retfærdig *Udgiftsfordeling*. Udgifterne til Rets- og Politivæsen havde hidtil kun udgjort ca. 2 Kr. pr. Indbygger i Landdistrikterne, ca. 5 Kr. for Provinsbyernes Vedkommende, men for Hovedstadens Vedkommende omkring 11 Kr. pr. Indbygger, og Mindretallet hævdede, at den af Nyordningen følgende Udgiftsfordeling vilde blive *til Fordel for Hovedstaden*, medens Byrderne vilde komme til at hvile tungest paa Provinsbyer og Landdistrikter.

Det konservative Mindretals Modstand mod Lovforslaget bundede til Dels i lignende Betragtninger, som man gjorde gældende fra Venstres Side. De Konservative tillagde saaledes ogsaa Bevarelsen af *den personlige Tilknnytning* mellem Politiet og den lokale Befolkning væsentlig Betydning og hævdede, at den bestaaende Ordning i alt væsentligt havde virket tilfredsstillende ogsaa i organisatorisk Henseende, og at mindre Ulemper vilde kunne fjernes, uden at det skulde være nødvendigt at skride til Oprettelse af et Enhedspoliti. Afgørende for Mindretallets Stilling var, at det ikke syntes muligt at overse *de økonomiske Konsekvenser*. Statens Overtagelse af alt Politivæsen vilde antagelig medføre betydelige Merudgifter ved Udvidelse af Personellet, samtidig med at Staten næppe vilde kunne lønne nyansatte Tjenestemænd saa godt, som Kommunerne hidtil havde kunnet, og Mindretallet maatte lægge den allerstørste Vægt paa, at Kaarene ikke forringedes for Politiets Tjenestemænd.

Retsforbundet kunde tiltræde Lovforslaget, da Politi- og Arrestvæsen netop er en af de fælles Opgaver, som Staten efter Partiets Synspunkter skal tage sig af. — *Det frie Folkeparti* vilde stemme for Lovforslaget, hvis Justitsministeren gav betryggende Tilsagn om, at Nyordningen kunde gennemføres uden yderligere Belastning af Landkommunerne; ellers vilde man afholde sig fra at stemme. Ministeren kunde ikke give noget Tilsagn paa dette Punkt.